בס"ד
"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ד'**, **י"א** ב**ניסן** תשס"א (**4** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"א בניסן**, יום פטירתו של **הרמב"ן** – **ר' מ**שה **ב**ן **נ**חמן, מגדולי פרשני התורה (1194-1270). נוסף על גדולתו בהלכה, היה גם מקובל ופילוסוף דתי. עמדתו המכובדת בוויכוח הפומבי בברצלונה עם המומר פבלו כריסטיאני (בשנת 1263) נתקבלה באהדה ע"י המלך, אולם נתקלה בזעם הכנסיה, ונאלץ הרמב"ן לעזוב את ספרד. בשנת 1267 עלה לארץ וארגן את הקהילה היהודית בירושלים ובעכו. שם, בעכו, הוא ייסד ישיבה והשלים את פירושו הגדול למקרא, בו נכללות השקפותיו. הרמב"ן הטיף כל ימיו ליישוב ארץ-ישראל בספריו ובכתביו הרבים. ובניגוד לדעתו של הרמב"ם, הוא מנה את מצוות יישוב הארץ בין תרי"ג המצוות שבתורה. [יודאיקה לקסיקון]

§§§

כ-350 שנה לאחר מכן, בשנת 1630 (5390), נפטר היום **השל"ה הקדוש** – הרב ישעיהו הלוי הורוביץ. חיבורו החשוב, "**ש**ני **ל**וחות **ה**ברית" מהווה אחד המקורות החשובים לדיני ישראל. השל"ה פעל רבות לחיזוק היישוב היהודי בארץ. [תאריכון]

§§§

<u>לקראת חג פסח הקרב ובא...</u>

מכירת חמץ: - כיוון שחמץ בפסח אסור באכילה ואסור להשאירו ברשות ישראל בפסח, הנהיגו חכמינו שיש למכור אותו לנכרי ואז, אף אם יראה חמץ בפסח, קבעו חכמינו: "שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של נכרי ושל הפקר" [מסכת **פסחים** י.] לכן, אדם שברשותו מלאי חמץ, שביעורו גורם הפסד מרובה, או אם ברשותו תערובת חמץ (משקאות, למשל), הוא יכול למכור את החמץ באמצעות הרב המקומי המהווה שליחו ומיופה כחו לעניין מכירת החמץ. (הרב, כפי ששמעתי בשידור אתמול, **הוא אינו הגוי** שאליו הנך מוכר את החמץ. אנחנו מייפים את כחו למכור לנו אותו.) בארץ, הרבנות המקומית מוכרת את החמץ לנכרי לכל ימי הפסח. תוקפה של המכירה הזאת כמו כל תוקף משפטי: הנכרי משלם עבור החמץ שהועבר אליו, **ואף מתחייב לשוב ולמוכרו בתום ימי הפסח לבעליו הקודמים.**

את המכירה עושה כל יהודי שיש ברשותו שיירי תערובת חמץ. הוא חותם על כתב הרשאה הנמצא בידי הרב המקומי ומציין את הכתובת (ואם אפשר גם את המקום) שבו נמצא החמץ. הרב נותן למוכר מטפחת והלה אוחז בה, ובכך הוא מקיים "קניין סודר" (מעין חילופין בין החמץ לבין השימוש במטפחת). בזאת הוא מסמיך את הרב להוציא מרשותו את החמץ ולהעבירו לנכרי. כיוון שאיסור החמץ חמור ביותר, הכל מדקדקים למכור את החמץ, אפילו אם אין ברשותו חמץ ממש, שמא, חלילה, נאבד ברשותו חמץ, שאין יודעים עליו **או בין התרופות והמשקאות שבבית.** כמו-כן, יש להקפיד שלא יישאר חמץ ממש (לחם, פיתות, דברי עוגה וכו') בבית בימי הפסח. מן הראוי לציין כי יש לדאוג שבעל המכולת או הסופרמרקט ימכור את חמצו לפני פסח, כי חמץ הנשאר בחנות ללא מכירה, יש לו דין של "חמץ שעבר עליו הפסח" – ללא מכירה, שאסור להשתמש בו לאחר הפסח.

... כל אדם צריך לבדוק, לפני בדיקת החמץ, את החמץ, השלילה שנמצאת בקרבו – את יצר הרע, ומידותיו המגונות. המילה "חמץ" בגימטריא 138 ו"מצה", 135. בשלושה מספרים

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ד**', **י"א** ב**ניסן** תשס"א (**4** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עולה החמץ על המצה, כנגד שלוש המידות הרעות: **קנאה**, **תאווה** ו**כבוד** שהן שלושת היסודות לכל חטאות האדם, ושלושה אלה מוציאים את האדם מן העולם. [במעגלי החיים]

יום נעים, עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)